



Kurumlar Vergisi Beyannamesinin Ekindeki Mali Tablolar Üzerinden Sağlıklı Bir Mali Analiz Yapılabilir Mi?

Taner TORAMAN*

ÖZ

Ticari hayatın gelişmesiyle birlikte sermaye birikimi oluşmuş ve buna bağlı olarak şirketler de büyümüştür. Büyüyen firmaların sevk ve idaresi zorlaşmaya başlayınca profesyonel yöneticilere ihtiyaç duyulmuştur. Profesyonellerin yönetiminde gelişen işletmeler artık sadece sahiplerinin değil, ilişkide olduğu diğer işletmelerin, kredi veren bankaların ve devletin de yakından takip ettiği bir yapı haline gelmiştir. İşletmeyle ilgilenen bu yapıların bilgi ihtiyaçlarını karşılayabilecek en önemli kaynaklardan biri işletmenin mali tabloları ve bu mali tablolar üzerinden yapılan finansal analizler olmuştur. Ülkemizdeki bilgi kullanıcıları finansal analizlerini büyük çoğunlukla vergi beyannamelerinin veya tam tasdik raporlarının ekinde verilen mali tablolar üzerinden yapmaktadırlar. Bu makalede finansal analiz yapılırken kullanılan mali tabloların hazırlanma yönteminin finansal analizin sonucuna olan etkisi incelenmiştir.

Anahtar kelimeler: Finansal Analiz, Tam Tasdik, Bağımsız Denetim, TMS, TFRS

Jel Sınıflandırması: G10, G11, G17, H20, M40, M42, M49

CAN A SOUND FINANCIAL ANALYSIS BE MADE USING THE FINANCIAL STATEMENTS IN THE ANNEX OF THE CORPORATE TAX RETURN?

ABSTRACT

Capital has been accumulated with the developments in business life and the companies have also grown accordingly. As the management of growing companies gets harder, the need arose for professional managers. Corporations growing under the management of professionals have now become structures followed closely not only by their owners, but also by other related companies, banks extending loans as well as by the state. The company's financial statements and the financial analyses made using these financial statements are among the most important sources for providing the information needs of such bodies following the corporation. Users of information in our country are usually carrying out their financial analyses using the financial statements given in the annexes of tax statements and full certification reports. This article analyzes the effect of the preparation method of the financial statements used when performing financial analyses on the result of the financial analyses.

Keywords: Financial Analysis, Full Certification, Independent Audit, Turkish Accounting Standards, TFRS

Jel Classification: G10, G11, G17, H20, M40, M42, M49

* Bağımsız Denetçi

GİRİŞ

Finansal analiz, finansal tablolardaki çeşitli hesaplar arasındaki ilişkilerin kurulmasını, ölçülmesini ve yorumunu kapsayan faaliyetlerin bütünüdür. Bir işletmenin mali durumunun ve mali yönden gelişmesinin yeterli olup olmadığının belirlenmesi, zaman içinde göstermiş oldukları eğilimlerin incelenmesi ve gerektiğinde belirlenen standart ve sektör ortalaması ile karşılaştırılarak yorumlanması finansal analiz ile mümkün olmaktadır.

Finansal analizin temel amaçları şunlardır¹:

- İşletmenin varlıkları ile fon kaynakları arasında sürekli bir denge sağlamak,
- Faaliyet döneminde toplam gelir - toplam gider arasında olumlu bir fark ve sermayeye yeterli bir karlılık sağlayarak öz sermayenin bütünlüğünü ve güvenliğini korumak,

- Borçlarını zamanında ödeyebilmek için işletmenin finansman yapısını değerlendirmek,

- Üçüncü şahıslara, ilgili kuruluşlara ve işletme sahip ve yöneticilerine işletmenin durumu hakkında bilgi ve güven vermektir.

İşletme sahipleri ödedikleri sermayenin korunup korunmadığı ile yatırımlarının kârlılığını; yöneticiler ise işletmeyi finansal yönden ulaştırdıkları başarı noktasını ve bundan sonrası için gelişmelerin nasıl olacağını görmek isterler. Finansman kurumları, satıcılar ve müşteriler, potansiyel yatırımcılar, devlet ve kamu gibi işletme dışından olanlar da kendi çıkarlarının gerektirdiği noktalarda işletmeyi tüm ayrıntısıyla tanımak ihtiyacındadırlar. İşte bu nedenlerle taraflar kendi bakış açısına göre finansal analiz yapmak isterler.² Bu durum özet olarak aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Finansal Analiz Amaç ve Araçları		
Analizle ilgili Taraf	Analiz Amacı	İlgili Alanı
Kısa Vadeli Borç Veren	Kredi Güveni	Likidite, Döner Sermaye Ve Firmanın Kısa Vadeli Borçlarını Ödeyebilme Kapasitesi
Uzun Vadeli Borç Veren	Kredi Güveni	Firmanın Borcunu Ödeyebilme Yeterliliği
Hissedar (Yatırımcı)	Yatırım Verimi	Firmanın Karlılığı, Hisse Başına Kazanç, Hisse Başına Kar Payı Tutarı
Yönetim	Verimlilik/Karlılık Oranı-iç Kontrol-Finansal Sağlıklı Büyüme	Toplam Aktiflerin Verimlilik Oranı, Öz Sermayenin Verimlilik Oranı
Hükümet	Gelir Vergisi Verimlilik	Katma Değer, Hisse Başına Kazanç, Muhabese Düzenine Uyum

Ülkemizde iş hayatında finansal analizin ilk uygulandığı kurum 1950 yılında kurulan Türkiye Sınai Kalkınma Bankası'dır. Orta veya uzun vadeli yatırım kredisi kullanmak isteyen sınai kuruluşlarının bu gereksinimlerini karşılamak görevini üstlenen banka, kredinin taşıyacağı riski ölçmek durumunda idi. Bunun için de firmanın geçmiş dönemlere ait finansal durum tabloları ile kredinin açılmasından sonraki beş yıla ait tahmini finansal durum tablolarını analiz etmek kaçınılmazdı. İşte bu nedenle, banka faaliyete geçtiği günden itibaren

kredi talep eden her firmanın bir fizibilite raporu hazırlamasını ve bu raporu son beş yıla ait fiili finansal durum tabloları ile birlikte kredi talep mektubuna eklemesini istemiştir. Bu uygulama, banka uzmanlarınca finansal analiz tekniklerinin kullanılmasını kaçınılmaz kılmıştır. Böylece ülkemizde finansal analiz tekniklerinin, risk ölçümü amacı ile uygulamaya konulması başlatılmıştır.³

Türk şirketleri dünyaya açıldıkça, yabancı şirketler Türk şirketlerine ilgi duymaya başladı. İş yapış şekilleri ve ihtiyaçlar değişti. Mali tablolar ve

¹ Yrd. Doç. Dr. Hatice Sarıaltın, Finansal Yönetim ve Finansal Yönetimin Ana Çerçevesi

² Hakan Eker, Finansal Analiz ve Risk Yönetimi, <http://danismend.com/kategori/altkategori/finansal-analiz-ve-risk-yonetimi/>, Erişim: 05.01.2016

³ Prof.Dr. Cevat Sarıkamış, Ülkemizde Finansal Analiz Başlangıcı, http://www.tbb.org.tr/dosyalar/arastirma_ve_raporlar/ulkemizde_finansal_analizm_baslangici.pdf, Erişim: 10.01.2016

mali tablolar üzerinden yapılan finansal analizler bilgi kullanıcılarının pusulası haline geldi.

Piyasa uzun bir süre bu bilgi ihtiyacını işletmelerin (halka açık ve büyük şirketler dışında) tam tasdik sözleşmesinin olduğu yeminli mali müşavirlerce tasdik edilen veya kurumlar vergisi beyannamesi ekinde verilen mali tablolardan karşıladılar. Bankalar kredi talebinde bulunan işletmelerin veya uzun dönem kiralama hizmeti veren işletmeler müşterilerinin mali durumlarını kurumlar vergisi beyannamesinin ekinde verilen mali tablolara veya yeminli mali müşavirlerce onaylanmış mali tablolara göre değerlendirdi. Finansal analizin başarısının mali tabloların gerçeği yansıtmaya derecesine bağlı olması, diğer bir deyişle mali tablolar işletmenin durumunu doğru ve dürüst olarak yansıtmadığı takdirde finansal analizin başarılı olamaması bir süre sonra doğru bilginin denetlenmesi ihtiyacını doğurdu.

Ve nihayet 1999 yılında hazırlanmaya başlanıp 2012 yılında yürürlüğe giren 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu ile denetim içeriğinde büyük bir değişiklik meydana geldi. Mali tabloların belirli standartlara göre düzenlenerek finansal tablo kullanıcılarına faydalı olabilecek tüm bilgileri yansıtan bir finansal tablo setinin oluşturulup oluşturulmadığı denetimin yeni konusu oldu. Bağımsız Denetim süreci halka açık ve büyük şirketler için daha önce başlamıştı fakat piyasanın geneli için yeni bir kavramdı. En büyük şirketlerden başlamak üzere 2013 yılında 2.500, 2014 yılında 3.500 civarında şirket bağımsız denetime tabi oldu.⁴ Bu gelişmeyle birlikte belirli standartlara (TMS-MSUGT) göre hazırlanmış ve bağımsız denetimden geçmiş finansal tablolar piyasanın yeni bilgi kaynağı oldu.

Peki, şimdiye kadar analizlerde kullanılan kurumlar vergisi beyannamesinin veya tam tasdik raporu ekindeki mali tabloların eksikliği neydi? Bunu anlamak için ilk önce bilinen adıyla "Tam Tasdik Denetimi" nin nasıl ortaya çıktığına bakmak gerekmektedir.

1. TAM TASDİK UYGULAMASI NASIL BAŞLADI?

Yeni TTK ile hayatımıza giren "Zorunlu Bağımsız Denetim" kavramıyla yaşanan kırılma daha önce 3568 sayılı Kanunun ve Tek Düzen Muhasebe Planının yayınlanmasıyla olmuştu. 3568 Sayılı Serbest Muhasebecilik, Serbest Muhasebeci Mali

Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu'nun yürürlüğe girmesi ile birlikte⁵ denetim ve tasdik hizmetleri başladı. Bu Kanunla birlikte yeni düzeni şekillendirecek olan Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun Genel Tebliği ve Muhasebe Uygulamaları Genel Tebliği de yayımlandı. 18 sıra No lu Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun Genel Tebliğindeki "Yeminli mali müşavirlerce tasdik edilen beyannameler ve bunlara ilişkin mali tablolar, Kamu idaresinin yetkili memurlarınca incelenmiş bir belge olarak kabul edilir" ifadesiyle birlikte yeminli mali müşavirler devletin "denetim" yetkisini paylaşarak yeni düzenin yerleşmesine yardımcı oldular.

3568 Sayılı Kanunu'nun 18 sıra no'lu tebliğinde belirtilen tam tasdik kavramının özü "vergi denetimi ve tasdiki" olmasına rağmen, işletmelerin piyasadaki faaliyetlerini sürdürürken duydukları finansman ihtiyacını karşılamak için başvurdukları finansal kurumlar, işletmelerin tam tasdik raporunun ekinde bulunan mali tabloları talep ettiler ve analizlerinde bu mali tabloları esas aldılar. Bu alışverişe en doğru ve güvenilir bilgiye duyulan mecburi ihtiyacın en kısa yoldan tedariki denilebilir.

Doğal olarak "tam tasdik" ve "vergi planlaması" kavramının bu kadar etkin olduğu bir ortamda "vergi için değil, bilgi için muhasebe" yapmak söylendiği kadar kolay olmadı ve muhasebe kültürü bu yönde gelişti. Muhasebenin temel kavramlarından bazıları mecburen uygulanamadı. Örneğin, tek düzen hesap planında "kanunen kabul edilmeyen giderler" için bir hesap bulunmamasına rağmen birçok firma "689 Diğer Olağan Dışı Gider ve Zararlar" hesabını bu amaçla kullandı ve bu giderin özünde genel yönetim gideri veya pazarlama gideri olup olmadığı ile ilgilenilmedi.

2. VUK HÜKÜMLERİ ANALİZ EDİLEBİLİR BİR MALİ TABLO OLUŞMASINA ETKİ EDİYOR MU?

Kanunun adında "vergi" kelimesi varken ana motivasyonunun "bilgi için muhasebe" olduğunu söylemek zordur. Bu sebeple bu etkiyi, daha doğrusu nasıl etki ettiğini maddi duran varlıklarda amortisman kavramı üzerinden giderek açıklayalım.

VUK'un 320. maddesinin son paragrafında "Amortismanın herhangi bir yıl yapılmamasından

4 T.C. Kamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu Basın Duyurusu, http://www.kgk.gov.tr/contents/files/Pdf/BKK%20yeni%20limitler%20bas%C4%B1n%20duyurusu_.pdf, Erişim Tarihi: 06.01.2015

5 13.06.1989 tarih ve 20194 sayılı Resmi Gazete

veya ilk uygulanan nispetten düşük bir hadle yapılmasından dolayı amortisman süresi uzatılamaz” hükmüne yer verilmiştir. Amortisman ayırmak kural olarak mecburi olmakla birlikte amortisman ayırmamanın kamu denetçilerince eleştirilmemesi, vergi matrahına Hazine lehine etki yapması ve VUK hükümlerinin “ayrılmayabilir” gibi bir anlam çıkarmaya müsait olması “amortisman ayırmak ihtiyaridir” hükmünün piyasada kabul görmesine yol açmıştır.

Yine VUK’un 320.maddesinde “Amortisman süresi, kıymetlerin aktife girdiği yıldan başlar. Bu sürenin yıl olarak hesaplanması için (1) rakamı mükellefçe uygulanan nispete bölünür. Faaliyetleri kısmen veya tamamen binek otomobillerinin kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olanla-

rın bu amaçla kullandıkları binek otomobilleri hariç olmak üzere, işletmelere ait binek otomobillerinin aktife girdiği hesap dönemi için ay kesri tam ay sayılmak suretiyle kalan ay süresi kadar amortisman ayrılır. Amortisman ayrılmayan süreye isabet eden bakiye değer, itfa süresinin son yılında tamamen yok edilir” hükmüne yer verilmiştir. Bu durum maddi duran varlık (binek taşıt hariç) hesap döneminin hangi ayında aktife girerse girsın 1 yıllık amortisman ayrılmasına yol açmaktadır.

Örnek: Fabrikada kullanılmak üzere 01.11.2015 tarihinde bir makine alınmıştır. Makinenin maliyet bedeli 1.200.000-TL ‘dir. Normal amortisman usulüne göre %20 oranında (faydalı ömrü 5 yıl) amortisman ayrılmasına karar verilmiştir(Bahsi geçmeyen faktörler göz ardı edilmiştir.).

	VUK göre Amortisman Ayırma	VUK-Amortisman Ayrılmama Durumu	TMS
2015 Yılı Amortisman Gideri	240,000.00	-/-	40,000.00

Yukarıdaki örnekte de görüleceği gibi VUK düzenlemelerine göre nerdeyse hesap döneminin son aylarında kullanılmaya başlanmış bir makine için yıllık amortisman tutarının tamamı giderleştirilebileceği gibi hiç amortisman ayrılmayabilir. Bu iki durumda da mali tablolar üzerinden yapılacak finansal analizlerle ilgili doğru sonuçlara ulaşılamayabilir.

Bir diğer örneği de “Şüpheli Alacaklar” üzerinden verebiliriz. Vergi Usul Kanunu’ nun “Şüpheli Alacaklar” başlıklı 323. maddesi aşağıdaki gibidir:

“Ticari ve zirai kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi ile ilgili olmak şartıyla;

1. Dava veya icra safhasında bulunan alacaklar,

2. Yapılan protestoya veya yazı ile bir defadan fazla istenilmesine rağmen borçlu tarafından ödenmemiş bulunan dava ve icra takibine değmeyecek derecede küçük alacaklar;

şüpheli alacak sayılır.

Yukarıda yazılı şüpheli alacaklar için değerlendirme gününün tasarruf değerine göre pasifte bir karşılık ayrılabilir.

Bu karşılığın hangi alacaklara ait olduğu karşılık hesabında gösterilir. Teminatlı alacaklarda bu karşılık teminattan geri kalan miktara inhisar eder.

Şüpheli alacakların sonradan tahsil edilen mik-

tarları, tahsil edildikleri dönemde kâr-zarar hesabına intikal ettirilir.”

Yukarıdaki hükümden hareketle, kanuni defterlerinde ayrıntılı olarak gösterilmek şartıyla, mükelleflerce gerek duyulduğunda karşılık ayırmak mümkündür.

Şüpheli alacaklarla ilgili sınırların belirleyen cümlelerin devamında, şüpheli alacakların muhasebe kayıtlarında özel bir işleme tabi tutulacağı şu şekilde ifade edilmiştir;

Mükelleflerce, “Yukarıda yazılı şüpheli alacaklar için değerlendirme gününün tasarruf değerine göre pasifte karşılık ayrılabilir. Bu karşılığın hangi alacaklara ait olduğu karşılık hesabında gösterilir.” ifadesinden yola çıkarsak, her ne kadar vergi matrahını düşürdüğü için mükelleflerin kullanmayı tercih ettiği bir yasal hak olsa da vergi hukuku açısından şüpheli alacak karşılığı ayırmak zorunlu değildir sonucuna varabiliriz. Birçok firmanın bilançosunda “128 Şüpheli Ticari Alacaklar” hesabında bakiye olduğu halde “129 Şüpheli Ticari Alacaklar Karşılığı” herhangi bir bakiye olmamasını bu şekilde veya kanuni şartlar oluşmadığı şeklinde açıklayabiliriz. Bu durum tahsilatı şüpheli olduğu halde herhangi bir sebeple karşılık ayrılmayan şüpheli alacak tutarının finansal analizlerde halen bir varlık olarak dikkate alınmasına yol açmaktadır.

Şimdi ilk örnekte bahsettiğimiz 1.200.000 TL tutarındaki maddi duran varlığa amortisman ayrılma/ayrılmama ve tahsilatı şüpheli hale gelmiş

1.000.000 TL tutarındaki alacak için karşılık ayrılma/ayrılmama durumlarının finansal analiz sonuçlarına nasıl etki ettiğini mali tablolar üzerinden görelim. İlk olarak amortisman ve şüpheli alacak

karşılığı ayrılmama durumundaki bilanço ve bazı örnek rasyoların alacağı değerleri inceleyelim.

Dönen Varlıklar	4,700,000.00	Kısa Vadeli Yabancı Kaynaklar	4,000,000.00
Hazır Değerler	500,000.00	Mali Borçlar	4,000,000.00
Ticari Alacaklar	4,200,000.00		
Alıcılar	3,200,000.00		
Şüpheli Ticari Alacaklar	1,000,000.00		
Şüpheli Ticari Alacaklar Karşılığı	-		
Duran Varlıklar	9,500,000.00	Özkaynaklar	10,200,000.00
Maddi Duran Varlıklar	8,500,000.00	Ödenmiş Sermaye	5,000,000.00
Binalar	5,000,000.00	Geçmiş Yıllar Karları	3,200,000.00
Tesis Makine ve Cihazlar	3,000,000.00	Dönem Net Karı	2,000,000.00
Taşıtlar	500,000.00		
Birikmiş Amortismanlar	-		
Maddi Olmayan Duran Varlıklar	1,000,000.00		
AKTİF	14,200,000.00	PASİF	14,200,000.00

Net işletme Sermayesi (Dönen varlıklar - Kısa Vadeli Borçlar) :700,000.00

Cari Oran (Dönen Varlıklar / Kısa Vadeli Borçlar) :1.18

Finansal Kaldıraç Oranı (Toplam Borçlar / Toplam Varlıklar) :0.28

Şimdi de amortisman ve şüpheli alacak karşılığı ayrılmış olması halinde oluşacak bilanço ve rasyoların alacağı değerleri inceleyelim.

Dönen Varlıklar	3,700,000.00	Kısa Vadeli Yabancı Kaynaklar	4,000,000.00
Hazır Değerler	500,000.00	Mali Borçlar	4,000,000.00
Ticari Alacaklar	3,200,000.00		
Alıcılar	3,200,000.00		
Şüpheli Ticari Alacaklar	1,000,000.00		
Şüpheli Ticari Alacaklar Karşılığı	1,000,000.00		
Duran Varlıklar	9,380,000.00	Özkaynaklar	9,080,000.00
Maddi Duran Varlıklar	8,380,000.00	Ödenmiş Sermaye	5,000,000.00
Binalar	5,000,000.00	Geçmiş Yıllar Karları	3,200,000.00
Tesis Makine ve Cihazlar	3,000,000.00	Dönem Net Karı	880,000.00
Taşıtlar	500,000.00		
Birikmiş Amortismanlar	120,000.00		
Maddi Olmayan Duran Varlıklar	1,000,000.00		
AKTİF	13,080,000.00	PASİF	13,080,000.00

Net işletme Sermayesi (Dönen varlıklar - Kısa Vadeli Borçlar) :-300,000.00

Cari Oran (Dönen Varlıklar / Kısa Vadeli Borçlar) :0.93

Finansal Kaldıraç Oranı (Toplam Borçlar / Toplam Varlıklar) :0.31

Yukarıda verilen bu iki örnekte görüleceği üzere aynı firmanın vergi kanunları uyarınca kendisine tanınan seçimlik haklara göre ortaya çıkan iki bilanço üzerinden yapılan finansal analizin birbirinden tamamen farklı sonuçlar verdiğini görüyoruz. Bu sonuçlar finansal analize kaynak olan mali tabloların hazırlanma biçiminin ne kadar önemli olduğunu net bir şekilde göstermektedir.

ilk bilanço'ya göre şüpheli alacak ve amortisman ayırma hakkını kullanmadığı takdirde, 700.000 TL'lik net işletme sermayesine, 1.18 lik bir değer ile tehlike sınırının üzerinde bir cari orana ve 0.28 finansal kaldıraç değerine sahip olan bir işletmedir. Aynı işletme ikinci bilanço'da görüleceği üzere şüpheli alacak ve amortisman ayırdığında net işletme sermayesi açığı ortaya çıkmış, cari oran kabul edilebilir sınırın altına düşmüş ve finansal kaldıraç oranı da tehlike sınırına yaklaşmıştır.

Yukarıdaki örnekteki durumlara ilave olarak kıdem tazminatı, izin ve dava karşılıkları gibi borç karşılıklarının da yansıtıldığı bir mali tablo seti üzerinden yapılan finansal analiz ile çok daha sağlıklı ve doğru sonuçlar elde edilebilir.

SONUÇ

Mali tablolar hazırlanmasının tarihi oldukça eski olmasına rağmen mali tablolar analizinin yaklaşık 120 yıllık bir geçmişi vardır. Ülkemizde de 1950 lerde kullanılmaya başlanan mali tablolar analizi küreselleşmeyle birlikte özellikle son 20 yılda bilgi kullanıcılarının vazgeçilmezi haline gelmiştir. Kullanımın artmasıyla birlikte analize kaynak oluşturan verinin doğru ve güvenilir olması önemli hale gelmiştir.

Mali tablolar analizinin başarılı olması için en önemli koşullar, mali tabloların sağlıklı bir şekilde gerçeği tam olarak yansıtacak şekilde hazırlanması ve analize tabi tutulan şirketin içinde bulunduğu sektörle karşılaştırılabilmesi için mali tabloların belirli bir ortak standarda göre hazırlanmasıdır. Yasal kayıtlar genellikle vergi kanunlarının öngördüğü zorunlulukları yerine getirmek amacıyla düzenlendiğinden firmaların hazırladıkları mali tablolar gerçek durumu yansıtmaktan uzak kalabilmektedir. Ayrıca bu durum firmalar arası bir tutarlılıkta sağlamadığından mali tabloların karşılaştırılabilir olma özelliği ortadan kalkmaktadır.

Ülkemizde Türkiye Finansal Raporlama Standartları (TFRS) bu eksikleri kapatarak Türk işletmelerinin uluslararası düzeyde kabul görmüş etkin bir raporlama sistemine geçmelerini sağlamıştır.

Uluslararası Finansal Raporlama Standartlarının çevirisi olan TFRS ile dünya genelinde birbirine yakınlaşan muhasebe standartlarına uyum sağlanmış ve mali tabloların karşılaştırılabilir olması sağlanmıştır. 

KAYNAKÇA

- 213 sayılı Vergi Usul Kanunu
- <http://www.danismend.com>
- <http://www.tbb.org.tr/>
- <http://www.kgk.gov.tr/>